

מחברתה מאלין עשר ספירן, דאתקריאו יו"ד ה"א וא"ו ה"א, פאלו
אפריד ביה.

ואיהו דמייחד י' בה' ו' בה', ולא אתקריאו יהו"ה, אלא ביה. וכן אדנ"י.
וכן אהי"ה. וכן אלהי"ם. ומיד דאסתלק מתמן, לית ליה שם ידיע.
ואיהו דקשיר כל מרפבות דמלאכייא, וקשיר לון פחדא. וסביל עילאין
ותתאין. ואם הוא אסתלק מנייהו, לית לון קיומא, ולא ידיעה, ולא חיים.
לית אתר דלאו איהו תמן, לעילא עד אין סוף, ולתתא עד אין תכלית,
ולכל סטרא לית אלוה בר מניה.

אבר עם כל דא דאיהו בכל אתר, בריאה יצירה ועשיה דיליה לא שוי,
לא בכורסייא, ולא במלאכיא, ולא בשמאי, ולא בארעא ובנימא,
ולא בשום בריה בעלמא. בגין לאשתמודעא ליה כל בריין, אלא בספירן.
ולא עוד, אלא כל בריין אינון, מנייהו על ידי בריאה, ומנייהו על ידי
יצירה, ומנייהו על ידי עשיה. וספיראן, אף על גב דכלא ברא ויצר
ועבד בהון, לא אתקרי בהו בריאה ויצירה ועשיה כתתאי, אלא אינון
באורח אצילות. ובגין דא, פתר וחכמה ובינה ודעת דשאר בריין, לא
דמי לון, הדא הוא דכתיב, (שם מ כה) ואל מי תדמיוני ואשה יאמר קדוש.
פגוונא דאורייתא דאתמר בה (משלי ג טו) יקרה היא מפנינים וכל חפציה לא
ישוו בה, ובזרא ויוצר ועושה כלא.

אף על גב דאשתמודעא לבני נשא בעשר ספיראן, דאינון פתר עליון
חכמה ובינה וכו', אתמר ביה, דאיהו חפים, ולא בחכמה ידיעא.
מבין, ולא בבינה ידיעא. חסיד, ולא בחסד ידיעא. גבור, ולא בגבורה
ידיעא. איהו פאר בכל אתר, ולא באתר ידיעא. איהו הוד והדר בכל
אתר, ולא באתר ידיעא. איהו צדיק, ולא באתר ידיעא. איהו מלך, ולא
במלכותא ידיעא.

איהו אחד, ולא בחושפן. פגון אחד, דסליק תלת עשר מכילן. ואף על
גב דלאו איהו לבר מפלא, איהו סביל עילאין ותתאין, וסביל כל
עלמין, עד דלית סוף ולית תכלית, ולית מאן דסביל ליה.

בר מחשבתין לאן למחשב ביה, ולית חד מנייהו דידע לאשגא ליה.
ואפילו שלמה דאתמר ביה (מ"א ה יא) ויחכם מכל האדם, בעא לאשגא
ליה במחשבתיה, ולא יכול. ובגין דא אמר, (קהלת ז כג) אמרתי אחכמה והיא
רחוקה ממני.

למאן דאיהו מחיה ביהו"ה, לית מאן דקטיל ליה, ולמאן דאיהו ממית
באדנ"י, לית מאן דמחיה ליה. ואלין אתוון לית בהו חיי ומיתה.